

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณกรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติ

Factors influencing savings for use after retirement: A case study of National Housing Authority employees.

นริศรา กายนันท์

สาขาวิชาการจัดการการเงินและการธนาคาร

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

Narissara Kayyanan

Email : 6514103042@ru.ac.th

Finance and Banking, Business Administration,

Ramkhamhaeng University, Thailand

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ วัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ 2) เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเพื่อการออมมีผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ และ 3) เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ พนักงานการเคหะแห่งชาติ จำนวน 333 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95%

ผลทดสอบสมมติฐานพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และเปอร์เซ็นต์การออมต่อเดือน ที่ต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ระดับการศึกษา และวัตถุประสงค์การออมที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการออมเงิน ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานด้านการเงิน และปัจจัยด้านการวางแผนการเงินและการลงทุนมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยความรู้ความเข้าใจในการลงทุน ; การออม ; ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานด้านการเงิน ; ปัจจัยด้านการวางแผนการเงินและการลงทุน

Abstract

Study of Factors that influence saving for use after retirement Case study of National Housing Authority employees The objectives are 1) To study personal data factors that affect planning for saving money for use after retirement. 2) To study how knowledge and understanding of investing for savings affects planning for saving money for use after retirement and 3) to study planning for saving money for use after retirement. The sample group used in this study was 333 National Housing Authority employees using a questionnaire as a data collection tool. Statistics used in the analysis include: Multiple Regression Analysis at a confidence level of 95%

The results of the hypothesis testing found that Factors that influence saving for use after retirement A case study of National Housing Authority employees including gender, age, income level, status, monthly expenses. and monthly savings percentage that have different influences on planning saving for use after retirement Case studies of different National Housing Authority employees Statistically significant at the 0.05 level, except for the educational level. And different savings objectives have no influence on saving plans for use after retirement. A case study of National Housing Authority employees has statistical significance at the 0.05 level. As for the knowledge factor about saving money, Factors in knowledge of financial base areas and financial planning and investment factors Influenced to plan savings for use after retirement A case study of National Housing Authority employees with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: knowledge and understanding factors in investing; Savings ; Factors in knowledge of the financial base area; Financial planning and investment factors

บทนำ

การเคหะแห่งชาติเป็นหนึ่งในหน่วยงานของรัฐ หรือเรียกว่า “รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า (1) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐตามกฎหมายที่จัดตั้งกิจการนั้นหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ (2) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทรวงการคลังมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละ 50 (พระราชบัญญัติการพัฒนากำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2562, 2562 น.79-80) ซึ่งการเคหะแห่งชาติ (กคช.) ดำเนินงานภายใต้สังกัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์วัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนได้มีที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งจัดให้มีระบบ สาธารณูปโภค สาธารณูปการ สิ่งอำนวยความสะดวก แก่ผู้อยู่อาศัย ทำนุบำรุง ปรับปรุง และพัฒนาผู้อยู่อาศัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม และยังให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่ประชาชนที่ประสงค์จะมีเกษียณของตนเอง (พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550.,2537 น.2) โดย กคช. คำนึงถึงสวัสดิการของพนักงานทุกคน ดังนั้น จึงจัดให้มีผลประโยชน์สำหรับพนักงาน กคช. หลังออกจากงานหรือเกษียณได้แก่ โครงการสมทบเงิน (กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) และโครงการผลประโยชน์(บำเหน็จ) เพื่อเป็นเงินสำหรับใช้หลังเกษียณ นั้น (การเคหะแห่งชาติ, 2565)

ในปัจจุบันการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้ชีวิตในวัยเกษียณเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นเนื่องจากสภาพสังคมในปัจจุบันกำลังก้าวเข้าสู่สังคมสูงอายุ แต่ผู้คนส่วนมากกลับมีเงินไม่พอสำหรับการใช้ชีวิตในวัยเกษียณ ด้วยปัญหาหลัก ๆ 4 ข้อ ที่ทำให้เงินเกษียณไม่เพียงพอ ได้แก่ 1) เริ่มเก็บเงินเพื่อการเกษียณช้าเกินไป 2) ประเมินค่าใช้จ่ายในวัยเกษียณต่ำเกินไป 3) ออมเงินเพื่อวัยเกษียณน้อยเกินไป 4) ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน (ณัฐ เลิศมงคล, 2560) นอกจากนั้นการวางแผนการเงินเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับพนักงานรัฐวิสาหกิจเพื่อใช้ในหลังเกษียณอายุข้าราชการเป็นอย่างมาก จากปัญหาที่พบจาก 4 ข้อข้างต้นแล้วนั้น ความเสี่ยงหลังจากเกษียณผลกระทบต่อชีวิตหลังเกษียณไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง เช่น ความเสี่ยงจากการมีอายุยืน (Longevity Risk) เป็นความเสี่ยงที่สำคัญที่สุดหรือกล่าวอีกนัยว่าเป็นความเสี่ยงที่ทำให้ความเสี่ยงอื่น ๆ เพิ่มสูงขึ้นด้วย, ความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อ (Inflation Risk) เป็นความเสี่ยงที่พุดถึงกันทั่วไป ซึ่งการวางแผนเกษียณที่ดีควรที่จะคำนึงถึงผลกระทบจากเงินเฟ้อ, ความเสี่ยงจากการถอนเงินมากเกินไป(Excess Withdrawal Risk) อาจจะส่งผลให้เงินเก็บเพื่อใช้หลังเกษียณ หมดเร็วกว่าที่ควรจะเป็น, ความจากค่ารักษาพยาบาล (Health Expense Risk), ความเสี่ยงจากสถานะพึ่งพิง นอนติดเตียง (Long-Term Care Risk), ความเสี่ยงที่เกิดจากความสามารถในการคิดวิเคราะห์ลดลง (Declining Cognitive Abilities Risk) และ 7) ความเสี่ยงจากการถูกล่อลวงทางการเงิน (Financial Elder Abuse Risk) เป็นต้น (รุจิพรรณ พรรัตนพิทักษ์, 2564)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การออมหรือการวางแผนทางการเงินจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเพื่อใช้ในหลังเกษียณ หากพูดถึงการออมเป็นการแบ่งรายได้ส่วนหนึ่งเก็บสะสมไว้สำหรับวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อใช้ในอนาคตเพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้ เป็นต้น สำหรับการออมเพื่อวันเกษียณเป็นการออมระยะยาว เพื่อใช้จ่ายเมื่อพ้นวัยทำงาน และมีเพียงพอสำหรับการดูแลสุขภาพ ทำกิจกรรมเพื่อความสุข และลดภาระลูกหลานได้ (ธนาคารแห่งประเทศไทย,ม.ป.ป) (บทความบนเว็บไซต์) ดังนั้นการจัดตั้งโครงการสมทบเงิน (กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ) จึงถือเป็นการออมเงินไว้ใช้หลังเกษียณของพนักงาน กคช. โดยทางผู้จัดการกองทุนจะมีแผนการลงทุนให้พนักงานทุกคนเลือกลงทุนตามระดับความเสี่ยงที่ตนเองรับได้ และสัดส่วนการแบ่งออมตามความต้องการของพนักงานทุกคน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาความรู้ความเข้าใจในการลงทุนมีผลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณกรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติเพื่อนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารฝ่ายทรัพยากรบุคคล สามารถนำไปเสริมสร้างพฤติกรรมทางการเงิน (การออม) หรือการวางแผนการเงินที่ดีให้พนักงาน และให้พนักงานตระถึงความสำคัญของการออมเงินในทุกประเภทสามารถเลือกลงทุนอย่างมีความรู้ความเข้าใจ และมีความรู้ที่จะวางแผนการเงินในการดำรงชีวิตในปัจจุบัน จากรายรับ รายจ่าย และการออมเพื่อ

ใช้ชีวิตหลังเกษียณ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอื่น ๆ สามารถนำไปเป็นแนวทางการในปรับใช้กับองค์การของตนเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของพนักงานหลังเกษียณ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลที่มีผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ
2. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเพื่อการออมมีผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ
3. เพื่อศึกษาการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ

สมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานที่ 1

สมมุติฐานหลัก H_0 : ข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้หลังเกษียณไม่แตกต่างกัน

สมมุติฐานรอง H_1 : ข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้หลังเกษียณแตกต่างกัน

สมมุติฐานที่ 2

สมมุติฐานหลัก H_0 : ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ

สมมุติฐานรอง H_1 : ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ

ขอบเขตการวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านประชากรศาสตร์โดยกลุ่มที่ใช้ในการศึกษาได้แก่พนักงานการเคหะแห่งชาติ
- 2) ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

2.1) ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน เปอร์เซ็นต์ในการออมเงินต่อเดือน และวัตถุประสงค์เพื่อการออมเงิน ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจในการลงทุนเพื่อออม ประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการออมเงิน ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน และความรู้การวางแผนการเงินรู้จักการลงทุน

2.2) ตัวแปรตาม ได้แก่ การวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ ประกอบด้วย การวางแผน ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ ตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงิน และการวางแผนการลงทุนและการออม

3) ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาในการศึกษา เริ่มตั้งแต่ กุมภาพันธ์ 2567 – พฤษภาคม 2567

นิยามศัพท์

การลงทุน (Investment) คือ กระบวนการที่ผู้ลงทุนเลือกที่จะชะลอการใช้จ่ายในวันนี้เพื่อสร้างความมั่นคงให้เพิ่มสูงขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการซื้อหลักทรัพย์หรือตราสารการเงินประเภทต่าง ๆ เช่น ตราสารทุน ตราสารหนี้ หรือด้วยวิธีอื่น ๆ โดยมุ่งหวังเพื่อให้ได้รับกระแสเงินสดจากการลงทุนนั้น ๆ และมุ่งหวังให้หลักทรัพย์ หรือตราสารการเงินที่ได้ลงทุนไปมีมูลค่าสูงขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้คุ้มกับต้นทุนค่าเสียโอกาส

และเพื่อชดเชยอำนาจซื้อที่สูญเสียไป อันเนื่องมาจากภาวะเงินเฟ้อ รวมทั้งชดเชยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในหลักทรัพย์ หรือตราสารการเงินตลอดช่วงระยะเวลาลงทุน

การออม (Saving) คือ การแบ่งรายได้จำนวนหนึ่งเก็บสะสมไว้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เช่น เพื่อไว้ใช้ในอนาคต เพื่อเวลาฉุกเฉิน เพื่อใช้ในสิ่งที่อยากได้หรืออยากทำการออมส่วนมากมักอยู่ในรูปแบบที่มีความเสี่ยงต่อการสูญเสียเงินต้นต่ำมาก ๆ และได้รับผลตอบแทนไม่สูงมากนักเมื่อเทียบกับการลงทุน เช่น การฝากออมทรัพย์ การฝากประจำ การซื้อสลากออมทรัพย์

เกษียณ (Retirement) คือ สิ้นไป (ใช้เกี่ยวกับการกำหนดอายุ) เช่น เกษียณอายุราชการ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อส่งเสริมความรู้และการวางแผนทางการเงิน กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ

2. ผลการศึกษาสามารถนำไปใช้วิเคราะห์การวางแผนการออมเงิน กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญในการออมเงิน

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่าย ดร.พนารักษ์ ปรีดากรณ์ (2556, น.17) กล่าวถึง ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในทัศนะของ Keynes, 1936 แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ได้แก่

1) อุปสงค์ของเงินเพื่อการใช้จ่ายทั่วไป (Transaction Demand for Money : m_1) ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันทั่วไป ซึ่งการที่คนจะถือเงินส่วนนี้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับแผนการรับและจ่ายของบุคคลนั้น

2) อุปสงค์ของเงินเพื่อสำรองไว้ใช้ยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money : m_2) หมายถึง ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ทั้งนี้เพราะบุคคลอาจมีความไม่แน่นอนในรายได้ และรายจ่ายในอนาคตซึ่งการที่คนจะถือเงินส่วนนี้ได้มากหรือน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับรายได้

3) อุปสงค์ของเงินเพื่อการเก็งกำไร (Speculative Demand for Money : m_3) หมายถึง ส่วนของ ความต้องการถือเงินที่เกิดขึ้นเนื่องจากการมองเห็นว่าบุคคลย่อมไม่ต้องการถือเงินไว้เกินกว่า m_1 และ m_2 ของตนเอง เพราะจะเสียโอกาสนำเอาเงินส่วนเกินไปแสวงหารายได้ในรูปดอกเบี้ยจากการซื้อหลักทรัพย์

ทฤษฎีการออมและการลงทุน นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก (กัญญา กุณทิกาญจน์, 2545) กล่าวว่า การออมขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยโดยจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ผู้บริโภคออมเงินเพิ่มขึ้นโดยบริโภคลดลง เพื่อต้องการรับดอกเบี้ยจากการออมที่เพิ่มสูงขึ้น ดังนั้น ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงจะส่งต่อการออมเพิ่มมากขึ้น และการลงทุนขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเช่นเดียวกันแต่จะมีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ปริมาณการลงทุนจะมีน้อยลงแต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำลง ปริมาณการลงทุนจะมากขึ้น เพราะการลงทุนความต้องการเงินทุนเพื่อนำมาใช้จ่ายซื้อสินค้า

ดังนั้น เงินทุนจะต้องเสียค่าใช้จ่ายคือดอกเบี้ย (Cost of fund) ดังนั้น ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น ต้นทุนของเงินทุนย่อมสูงขึ้นส่งผลให้การลงทุนลดลง

ความรู้ด้านการเงิน คือ ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเงิน รวมทั้งมีทักษะในการบริหารจัดการ เช่น การจัดงบประมาณการใช้เงินในหมวดหมู่ต่าง ๆ การลงทุน การกู้ยืม ภาษี และการบริหารจัดการเรื่องการเงินส่วนตัวในภาพรวม การมีความรู้ทางด้านการเงินเบื้องต้นทำให้สามารถเตรียมการวางแผนเรื่องการเงินในการดำเนินชีวิตได้ ลดโอกาสในการมีปัญหาเรื่องการเงินในอนาคต (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2567)

องค์ประกอบหลักของ Financial Literacy ความรู้เบื้องต้นเรื่องการเงินประกอบด้วยความรู้และทักษะทางการเงินหลายด้านรวมกัน ซึ่งจะช่วยให้แต่ละบุคคลสามารถบริหารจัดการทั้งเงินและหนี้สินอย่างมีประสิทธิภาพ (ธนาคารไทยพาณิชย์, 2567)

การวางแผนการเงิน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (2567) กล่าวว่า คือ กระบวนการในการจัดทำแผนบริหารจัดการเรื่องการเงินส่วนบุคคลอย่างเหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายชีวิตตามที่ต้องการ โดยแผนการเงินจะประกอบด้วย แผนการใช้จ่าย แผนการซื้อสินทรัพย์ แผนประกันภัย แผนการออมและลงทุน แผนภาษี แผนเกษียณ และแผนมรดก

การวางแผนสำหรับเกษียณ พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 นิยามว่า “เกษียณ” หมายความว่า ลี้ไป ใช้กับการกำหนดอายุเช่นเกษียณอายุราชการ หมายถึง ลี้กำหนดเวลารับราชการหรือการทำงาน โดยทั่วไปหน่วยงานราชการหรือบริษัทเอกชนมักกำหนดให้พนักงานอายุ 60 ปีบริบูรณ์พ้นจากสถานะจากการทำงาน ดังนั้นการเกษียณอายุจึงมาพร้อมกับการขาดรายได้หลักจากการทำงานประจำ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากร กลุ่มประชากรที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษา ได้แก่ พนักงานการเคหะแห่งชาติ โดยมีจำนวน 1,979 คน (ฝ่ายทรัพยากรบุคคล, 2566)

กลุ่มตัวอย่าง โดยคำนวณหาขนาดตัวอย่างของพนักงานการเคหะแห่งชาติทั้งหมดจำนวน 1,979 คน จาก สูตรของ Yamane (Taro Yamane, 1973 อ้างใน นวลทอง จะรักษ์เลิศ, 2563) กรณีทราบจำนวนประชากรระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ที่มีค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	n	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
	N	แทน ขนาดประชากร
	e	แทน เปอร์เซ็นความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ โดยทั่วไปนิยมใช้ที่ 5%

แทนค่าในสูตรได้

$$n = \frac{1,979}{1 + 1,979(0.05)^2}$$

$$n \approx 332.744 \text{ ตัวอย่าง}$$

จากการแทนค่าจะต้องมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า 333 คน จึงเก็บข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามกับกลุ่มเป้าหมายตามหน่วยงานของการเคหะแห่งชาติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามที่ใช้คำถามจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ดังนั้น แบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนเพื่อออม ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับการออมเงินจำนวน 8 ข้อ 2) ความรู้ความเข้าใจในการเงินพื้นฐาน จำนวน 7 ข้อ และ 3) ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนและการลงทุน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 3 การวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ ประกอบด้วย 1) ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ จำนวน 4 ข้อ 2) ด้านการตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงิน จำนวน 2 ข้อ และ 3) ด้านการวางแผนการลงทุนและการออม จำนวน 4 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ทดสอบโดยการหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ผ่านการตรวจสอบวัดคุณภาพแบบสอบถามหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงทางเนื้อหา เป็นการตรวจสอบคุณภาพของข้อมูลในด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษา เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) โดย ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้องที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปจึงถือว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนั้นสอดคล้องกันสามารถนำไปใช้สอบถามได้ (ญานิกา ตระกูลกำจาย, 2566)

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความคงที่ของข้อมูลที่ได้จากการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรง ไปทำการทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำวิจัย จำนวน 30 คน หลังจากนั้น นำแบบสอบถามกลับมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbrach's Alpha Coefficient) ซึ่งกำหนดค่าตั้งแต่ 0.8 ขึ้นไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล งานวิจัยนี้ใช้ข้อมูลจาก 2 แหล่งข้อมูล ได้แก่ ข้อมูลปฐมภูมิ เป็นข้อมูลที่ผู้วิจัยได้มาจากการสืบค้นจากแหล่งข้อมูลขององค์กรโดยตรง และการศึกษาค้นคว้าแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย และองค์ความรู้เกี่ยวกับการออม การวางแผนและการลงทุน ความรู้พื้นฐานด้านการเงิน และการวางแผน

แผนการออมการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและ ข้อมูลสถิติภูมิเป็นข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างซึ่งในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผ่าน Google Forms จำนวน 333 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการบรรยายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและคุณสมบัติของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ศึกษา โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ การทดสอบค่า T (T-test), การทดสอบค่า F (F-test) โดยเป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 333 คน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับรายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน เปอร์เซ็นต์ในการออมเงินต่อเดือน และวัตถุประสงค์เพื่อการออมเงิน โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละ ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วน	กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	หญิง	205	61.6
อายุ	31- 40 ปี	118	35.4
ระดับรายได้	15,001 – 25,000 บาท	145	43.5
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	216	64.9
สถานภาพ	โสด	221	66.4
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน	25,000 บาท ขึ้นไป	87	26.1
เปอร์เซ็นต์ในการออมเงินต่อเดือน	ร้อยละ 5 –10	133	39.9
วัตถุประสงค์เพื่อการออมเงิน	ออมเพื่อวัยเกษียณเพื่อใช้จ่ายเมื่อ พ้นวัยทำงานและมีเพียงพอสำหรับ การดูแลสุขภาพทำกิจกรรมเพื่อ ความสุข และลดภาระลูกหลาน	147	44.1

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 205 ตัวอย่างซึ่งคิดเป็นร้อยละ 61.6 อายุอยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 118 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.4 ระดับรายได้อยู่ระหว่าง 15,001 –

25,000 บาท จำนวน 145 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 43.5 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 216 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 64.9 สถานภาพโสด จำนวน 221 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 66.4 ค่าใช้จ่ายอยู่ระหว่าง 25,000 บาท ขึ้นไป จำนวน 87 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.1 เพอร์เซ็นต์ในการออมเงินต่อเดือนอยู่ระหว่าง ร้อยละ 5 –10 จำนวน 133 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.9 และ วัตถุประสงค์การออมเพื่อวัยเกษียณเพื่อใช้จ่ายเมื่อพ้นวัยทำงานและมีเพียงพอสำหรับการดูแลสุขภาพทำกิจกรรมเพื่อความสุข และลดภาระลูกหลานจำนวน 147 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 44.1

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 1 พบว่า ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณแตกต่างกันนั้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และ เพอร์เซ็นต์ในการแบ่งออมต่อเดือนต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณแต่ละด้าน กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้ดังนี้

1) ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน เพอร์เซ็นต์ในการแบ่งออมต่อเดือน และ วัตถุประสงค์ในการออมเงินที่แตกต่างกันมีส่งผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกัน

2) ด้านการตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงิน

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงิน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือนที่แตกต่างกันมีส่งผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกัน

3) ด้านการวางแผนการลงทุนและการออม

ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนการลงทุนและการออม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน และ เพอร์เซ็นต์ในการแบ่งออมต่อเดือนที่แตกต่างกันมีส่งผลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนการลงทุนและการออม กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกัน

ผลการทดสอบ สมมติฐานที่ 2 พบว่า ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการออมเงิน ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานด้านการเงิน และปัจจัยด้านความรู้การวางแผนการเงินและการลงทุน มีอิทธิพลวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถทำนายค่าได้ร้อยละ 52.2 และมีค่า ค่า Durbin-Watson มีค่า 2.184 แสดงว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน โดยสามารถอธิบายเป็นรายตัวได้ ดังนี้

1) ด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ

ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนสามารถทำนายการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้ร้อยละ 44.9 ($\text{Adj } R^2 = 44.4$) ค่า Durbin-Watson มีค่า 2.317 แสดงว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน โดยปัจจัยด้านความรู้พื้นฐาน และปัจจัยด้านความรู้การวางแผนการเงินและการลงทุนมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณกรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นด้านความรู้พื้นฐานด้านการเงินไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ด้านการตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงิน

ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนสามารถทำนายการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการตรวจสอบแผนการเงินและการออมเงินกรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้ร้อยละ 32.1 ($\text{Adj } R^2 = 0.315$) ค่า Durbin-Watson มีค่า 2.027 แสดงว่าตัวแปรเป็นอิสระต่อกัน โดยความรู้เกี่ยวกับการออมเงินความรู้พื้นฐานด้านการเงิน ความรู้การวางแผนการเงินและการลงทุนมีอิทธิพลต่อวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณกรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3) ด้านการวางแผนการลงทุนและการออม

ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนสามารถทำนายการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนการลงทุนและการออม กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ได้ร้อยละ 45.7 ($\text{Adj } R^2 = 45.2$) ค่า Durbin-Watson มีค่า 1.937 แสดงว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน โดย ความรู้พื้นฐานด้านการเงินและความรู้การวางแผนการเงินและการลงทุนมีอิทธิพลต่อวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนค่าใช้จ่ายหลังเกษียณกรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ยกเว้นความรู้เกี่ยวกับการออมเงิน และความรู้การวางแผนการเงินและการลงทุนไม่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณด้านการวางแผนการลงทุนและการออม กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติสามารถอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาพบว่า การออมเงินเพื่อให้หลังเกษียณกรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานเพศหญิง จำนวน 205 คน ช่วงอายุ 31 – 40 ปี ระดับรายได้ 15,001 – 25,000 บาท การศึกษาระดับปริญญาตรี สถานภาพโสด มีค่าใช้จ่ายต่อเดือน 25,000 บาทขึ้นไป เปอร์เซ็นต์ในการออมเงินต่อเดือนร้อยละ 5 – 10 และมีวัตถุประสงค์ในการออมเพื่อวัยเกษียณ เพื่อใช้จ่ายเมื่อพ้นวัยทำงานและมีเพียงพอสำหรับการดูแลสุขภาพ ทำกิจกรรมเพื่อความสุขและลดภาระลูกหลาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศินันท์ ศาสตร์สาร(2563) ที่ศึกษาพบว่า ระดับการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอยู่ในระดับมาก การวางแผนและการปฏิบัติตามแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณมีการปฏิบัติในระดับมากนี้น่าจะเป็นเพราะว่าบุคลากรส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุมากกว่า 35 ปี สมรส การศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไป รายได้ต่อเดือนมากกว่า 30,000 บาท ค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 20,000 บาท

สำหรับการทดสอบสมมติฐานปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลต่างก็มีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติในภาพรวมได้แก่ เพศ อายุ ระดับรายได้ สถานภาพ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน เปอร์เซ็นต์ในการออมต่อเดือน จากการศึกษาพบว่า 1) เพศที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเงินเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ญาณิกา ตระกูลกำจาย, 2566) เรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเพียงพอของเงินวัยเกษียณของพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 3 (ภาคใต้) จังหวัดยะลา ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อความเพียงพอของเงินวัยเกษียณของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จากการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันมีความเพียงพอของเงินวัยเกษียณของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการศึกษาสมมติฐานความรู้ความเข้าใจในการลงทุนมีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการออมเงิน ปัจจัยด้านความรู้พื้นฐานด้านการเงิน และปัจจัยด้านการวางแผนการเงินและการลงทุน มีอิทธิพลต่อการวางแผนการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษา พนักงานการเคหะแห่งชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เรวัต ทองรักษ์และ ภัทรกิตติ์ เนตินิยม (2566) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่พบว่า ปัจจัยความรู้ความเข้าใจและการลงทุน ได้แก่ ด้านผลตอบแทนที่ได้รับจากการลงทุน ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ

และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศแอปพลิเคชันส่งผลต่อการออมผ่านการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการศึกษา พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการเงินและการลงทุนเพื่อใช้หลังเกษียณของพนักงานการเคหะแห่งชาติเป็นเรื่องสำคัญต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณของพนักงานการเคหะแห่งชาติเนื่องด้วยพนักงานการเคหะชาติ มีความเห็นเกี่ยวกับการวางแผนการออมโดยการจัดทำบันทึกรายรับ-รายจ่าย เพื่อทราบแหล่งที่มาของเงินและแหล่งที่ใช้จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง และมีความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงและสามารถนำมาปรับใช้ในการแบ่งส่วนการลงทุนการคาดการณ์ความเสี่ยงจากการลงทุนและสามารถเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในระดับปานกลาง ดังนั้น การจัดอบรมเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณและการบริหารความเสี่ยงในด้านการลงทุนเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญกับพนักงานการเคหะแห่งชาติ เพื่อให้พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินและการลงทุน เพื่อวางแผนเกษียณอายุ และมีความพร้อมทางการเงินที่ดี สามารถใช้ชีวิตหลังเกษียณได้อย่างมีความสุข แต่ไม่เป็นภาระของลูกหลาน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมเพื่อใช้หลังเกษียณ กรณีศึกษาพนักงานการเคหะแห่งชาติ ซึ่งในครั้งต่อไปควรศึกษาเกี่ยวกับความรู้หรือความเข้าใจในแต่ละด้านให้ครอบคลุมการวางแผนทางการเงินมากขึ้น เช่น การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณ มีกี่ขั้นตอน และพนักงานแต่ละท่านมีความเข้าใจในส่วนใดบ้าง และประเด็นใดบ้าง เพื่อนำมาปรับปรุง หรือร่วมกันวางแผนการจัดการความรู้ของพนักงานให้มีความรู้และความเข้าใจมากยิ่งขึ้น เพื่อชีวิตหลังเกษียณของพนักงานแต่ละท่าน

บรรณานุกรม

- การเคหะแห่งชาติ. (2565.) รายงานการของผู้สอบบัญชีและงบการเงินการเคหะแห่งชาติ. (น. 23) กรุงเทพฯ: การเคหะแห่งชาติ
- กอน้าว เพิ่มตระกูล. (2562). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมทางการเงินและเป้าหมายการออมในผู้ใหญ่วัยเริ่ม (ปริยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ญาณิกา ตระกูลคำฉาย. (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความเพียงพอของเงินวัยเกษียณของพนักงานรัฐวิสาหกิจ กรณีศึกษาการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 3 (ภาคใต้) จังหวัดยะลา (ปริยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, สงขลา.
- ณัฐ เลิศมงคล. (2560.) 4 ปัญหา ที่ทำให้เงินเกษียณไม่เพียงพอ สืบค้นจาก <https://www.finnomena.com/natlertmongkol/provident-fund-management/>
- ตรรกพร สุขเกษม, จิรัฐ เฟื่องแดง, มานพ เกตุเมฆ และ ฤทธิรงค์ เกาภูริระ. (2565). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสุขทางการเงินกับรูปแบบการออมของพนักงานก่อนวัยเกษียณ. วารสารวิจัยราชภัฏพระนคร, 17(2), 70-89. สืบค้นจาก <https://shorturl.at/eijlH>
- ธนาคารแห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.) การออม สืบค้นจาก <https://www.bot.or.th/th/satang-story/money-plan/saving.html>
- ชนาวุฒิ ธีรกิตติกร และ สมศรี เว็นทอง. (2563, กรกฎาคม-ธันวาคม). ศึกษาแนวทางการออมเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในการเกษียณการทำงาน ของประชากรในภาคกลาง. วารสารบริหารธุรกิจอุตสาหกรรม, 2(2), 40. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/iba/article/view/249085>
- นวลทอง วะรักษ์เลิศ และบุษรา โปวาททอง. (2563, พฤษภาคม-กรกฎาคม). ศึกษาการวางแผนทางการเงินเพื่อการอยู่อาศัยในวัยเกษียณของพนักงานมหาวิทยาลัยสายปฏิบัติการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. สารศาสตร์, 5(1), 37-38. สืบค้นจาก <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/sarasatr/article/view/251398/174109>
- พระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. (2537, 6 กันยายน).สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (น.2).
- พระราชบัญญัติการพัฒนาการกำกับดูแลและบริหารรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. 2562. (2562, 22 พฤษภาคม).ราชกิจจานุเบกษา (เล่ม 136 ตอนที่ 67 ก, น.79-80).
- รุจิพรรณ พรรตณพิทักษ์. (2564.) 7 ความเสี่ยงสำคัญหลังเกษียณ สืบค้นจาก <https://www.setinvestnow.com/th/knowledge/article/307-7-risks-after-retirement>
- เรวัต ทองรักษ์ และ ภัทรกิตติ์ เนตินิยม. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมผ่านกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. Procedia of Multidisciplinary Research, 1(5), 2. สืบค้นจาก <https://shorturl.at/LNVZ6>

- วนิดา สมศรี และ ถาวรัตน์ ชุมจินดา. (2566, มกราคม - เมษายน). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อวัยเกษียณของบุคลากรสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน. วารสารปรัชญาคุณูปบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 2(1), 50. สืบค้นจาก <https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dpssj/article/view/1693>
- ศิลปพร ศรีจันทเพชร. (2564, เมษายน). รอบรู้บัญชีและภาษี. สรรพากรสาส์น, 68(4), 85. สืบค้นจาก <https://www.sanpakomsam.com/magazinefile/file162931168116293116811616.pdf>
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้การลงทุน สถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2552). ทฤษฎีตลาดทุน (Capital Market Theory) (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.
- สกุรัตน์ เมืองมา และ พรพรรณ นันทเพศย์. (2566, เมษายน-พฤษภาคม). ศึกษาแรงจูงใจทางการเงิน ทักษะคิดทางการเงิน และกลุ่มอ้างอิง ที่ส่งผลต่อ การวางแผนการเงินเพื่อวัยเกษียณ: กรณีศึกษา กลุ่มวัยเริ่มต้นทำงาน วัยสร้างฐานะ และวัยใกล้เกษียณ. Procedia of Multidisciplinary Research, 1(5), 49. สืบค้นจาก <https://shorturl.at/kAEFN>
- สุมาลี แก้วเขียว. (2566) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของผู้สูงอายุใกล้เกษียณในจังหวัดภูเก็ต. Journal of Roi Kaensarn Academi, 8 (8) , 5 2 8 . สืบ ค ้น จ าก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKSA/article/view/261385>
- สมคิด ขาเคน. (2563, มิถุนายน – ตุลาคม). ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเตรียมพร้อมสู่วัยเกษียณของพนักงานเทศบาลแม่กา อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. วารสารบริหารศาสตรมหาวิท ยาลั ย อุ บ ล ร าช ธานี , 1 0 (2) , 2 5 . สืบ ค ้น จ าก https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jms_ubu/article/view/243832
- อรรพรรณ จิตรคำคุณ. (2562, มีนาคม-มิถุนายน). การวางแผนการเงินหลังเกษียณของประชาชนหมู่บ้านเอื้ออาทร ตำบลปากแคว อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. วารสารวิทยาการจัดการ, 1(1), 1. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmspsru/article/view/210840>
- เอชยา ชนะภัย และ สุชาวัลย์ พฤกษ์อำไพ. (2565, กรกฎาคม-ธันวาคม). ศึกษางานปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อการเกษียณอายุของประชาชนเจนเรชั่น. วารสารสหวิทยาการวิจัย, 11(2), 200. สืบค้นจาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JIRGS/article/view/262712>